

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

III. Non debere clericum ad ecclesiam migrantem ibi perseuerare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

alienum ab ecclesia esse iudicauit, tamquam eum qui non solum proprii peccati, sed & aliorum corruptæ mentis & conuersationis supplantator extiterit, reus. Et non solum huiusmodi deponit a sacerdotio & ministerio, sed & eos qui ausi fuerint his communicare post damnationem. Depositos autem etiam honore qui extrinsecus est priuari oportet, quem sanctus Canon & Dei sacerdotium promeruit.

II.

Ex apost.
Can. 10.

Omnes qui ingrediuntur in ecclesiam Dei, & sacras scripturas audiunt, non autem cum populo in oratione communicant, auersantur etiam sanctam assumptionem dominici sacramenti, secundum aliquam propriam disciplinam, hos ab ecclesia eiici oportet, donec confitentes, fructum pœnitentiae demonstrent, & deprecati fuerint, ut data venia suscipi mereantur. Non autem licet communicare excommunicatis, neque cum his per domos ingredi, & cum eis orare qui ecclesiæ non participant in oratione, nec in alteram ecclesiam recipi, qui ab alia excommunicantur. Quod si quis episcoporum vel presbyterorum, vel diaconorum, vel etiam qui in Canone detinentur, excommunicatis communicare deprehensus fuerit, & hunc oportet communione priuari, tamquam ecclesiæ regulas confudentem.

III.

7. qu. 1. Si
quis presby-
ter, vel dia-
conus,

Si quis presbyter, vel diaconus, vel quilibet clericus, deserta sua ecclesia ad aliam transeundum esse crediderit, & ibi paulatim tentet, quo migravit,

IMPP.
m eum ^{Anno}
um cor-
or exti-
nit a fa-
fuerint
positos
priuari
lotium

IVLIVS P. I. ANTIOCHENVM. CONSTANTIVS ^{CONSTATNS} IMPP. 665
ANNO CHRISTI 341. uit, perpetuo manere, vterius ministrare non debet, præsertim si ab episcopo suo ad reuertendum fuerit exhortatus. Quod si & post euocationem sui episcopi non obedierit, sed inobediens perseuerauerit, omnibus modis ab officio suo deponi debere, nec aliquando facultatem habeat ad ecclesiasticum ordinem redeundi. Si vero propter hanc culpam depositum alius episcopus susceperit, & ipse a communi Synodo arguatur, tamquam ecclesiastica iura dissoluens.

IV.

Si quis episcopus a Synodo fuerit depositus, vel presbyter, vel diaconus, a proprio episcopo condemnatus, & præsumpserit sacerdotii seu sacri ministerii aliquam actionem, non ei amplius liceat neque in alia Synodo spem restitutionis habere, neque ^{*fatifa-} ^{ctionis} assertionis alicuius locum, sed & communicantes ei abiici omnes ab ecclesia, maxime si, postquam cognoverunt sententiam aduersus eum fuisse prolatam, ei contumaciter communica- runt.

V.

Si quis presbyter, vel diaconus contempto suo episcopo, seipsum ab ecclesia segregauerit, & priuatim apud se, collectis populis, altare erigere ausus fuerit, & nihilo minus, episcopo se exhortante, & semel & iterum reuocante inobediens extiterit, hunc modis omnibus deponendum, nec aliquando consequi curationem, aut proprium honorem precipere speret. Quod si etiam perseue-

Concil. Tom. 2.

PPP